

www.omkonst.se:

På gränsen till det öververkliga

Jonas Brandin - Bohman-Knäpper, Stockholm, 17/1 - 17/2 2019

Text: Susanna Slöör

The Owl, 2015 © Jonas Brandin

Family With Fetus Father, 2016 © Jonas Brandin
(Klicka på bilden för hög upplösning)

Jonas Brandin presenterar teckningar på gränsen till det öververkliga, men egentligen är det inte surrealism som jag skulle vilja förknippa honom med. Det är inte heller Kafkas djurblivande, ett ut ur människan krypande som fungerar som en helt adekvat beskrivning. Man möter inte Gregor Samsa som överdimensionerad skalbagge på väg ur sin familjs stryppgrepp, men väl en nidbild av fosterfadern. Ett uppriktigare och elakare porträtt av den självutnämnde, invasive övertagaren möter man sällan. Som foster rider han i bakgrundens inramade målning på sitt fullblod i full jaktutstyrsel; I förgrunden är faderfostret placerad i rullstol med sin lydiga familj vid sin sida.

Varje teckning eller tablå vilar på referenser som utmanar fotografiet såväl som den sanningssägande hunden. Men tänk om bilderna skulle ses ur ögonvrån på den som drabbas av ett labilt sinnessillstånd. De kunde helt enkelt tillhöra en Malte Laurids Brigge, Rainer Maria Rilkes ungdomsfantom, med tillgång till Elvis, ET och populärkulturella referenser spelande på 1900-talets fulla klaviatur.

The Ocean, 2015 © Jonas Brandin

Running, 2018 © Jonas Brandin (Klicka på bilden för hög upplösning)

Brandins bildvärld är ett psykologiserande porträtt av människan innanför huden. De stundtals hårt lackade/fernissade tusch- och blyertssvärtade bilderna leker med fotografiet och illustrationen, sagoberättelsen och de frusna ögonblicken av normal drömsvindel.

Tänker på hur verkligheten genom den dagdrömmande pendeltristessen vaket förflyttar tillvaron ut och in ur äventyren. Bläckfisken reser sig ur kostymen, slår som dirigenten an ackordet och får de torrsimmande fiskarna att sprattla. Cary Grant ömsar skinn och blir Läderlappen som tar Frida Kahlos gestalt som rusar vidare som Moder Teresa och gör tillfälligt halt i skepnaden av Groucho Marx, som blir enda undantaget i rörelsen på väg mot upplösningen som grodan Kermit. Såväl Muybridge som Marie-Louise Ekmans meditationer över rörelsen och förändringen kommer för mig.

Det är en rik värld av alienerad, inkännande mänsklighet som Jonas Brandin bjuder. Unikt och väldigt intressant är det att få ta del av ett konstnärskap som fått utvecklas ifred utan omgivningens nedbrytande åverkan.

Stockholm 2019-01-23 © Susanna Slöör

Bohman-Knäpper, Stockholm | Omkonsts startsida

Dela med andra |

Dela artikeln via Facebook: Omkonst Facebook>>

Vill du kommentera artikeln maila till redaktion@omkonst.com

Elvis with Extraterrestrial Fans, 2016
© Jonas Brandin

Croquet, 2015 © Jonas Brandin